

ROMÂNIA
MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LÂNGĂ
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism
STRUCTURA CENTRALĂ

Str. Sf. Vineri nr. 33, Sector 3, București
Telefon: 0214123218, Fax: 0213111471, Email: contact@diicot.ro
Cod operator 16051

19.10.2026

OBSERVAȚII

asupra Propunerii legislative pentru modificarea și completarea Legii nr.143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, precum și pentru modificarea art.271 din Legea nr.86/2006 privind Codul vamal al României (Senat, B544/2026)

I. Concluzie preliminară

Propunerea legislativă nu poate fi susținută, nici în forma inițiatorului, nici prin amendamente punctuale. Viciile sale nu țin de redactare, ci de concepție: *proiectul renunță la răspunsul penal fără să instituie vreun criteriu care să separe consumatorul de traficant, transferă calificarea faptei de la procuror la agentul de poliție, sancționează cu amenzi de câteva sute de lei fapte pe care convențiile la care România este parte obligă statul să le incrimineze și deschide traficantilor mai multe căi de a scăpa de răspunderea penală. Expunerea de motive care îl însoțește este contrazisă, în puncte esențiale, de propriile date și de propriile anexe.*

II. Obiectul și stadiul inițiativei

Propunerea legislativă a fost înregistrată la Senat, ca primă Cameră sesizată, la 05.10.2026, sub nr.B544/2026, inițiatorii solicitând dezbaterea în procedură de urgență.¹

În esență, propunerea:²

- transformă în contravenții operațiunile prevăzute la art.4 (cultivare, producere, fabricare, experimentare, extragere, preparare, transformare, cumpărare, deținere) săvârșite pentru consum propriu, sancționate cu amendă de la 1.000 la 1.500 lei pentru drogurile de risc, respectiv de la 1.500 la 3.000 lei pentru drogurile de mare risc;
- introduce la art.3 alin.(3) și (4), drept contravenții, introducerea sau scoaterea din țară, importul ori exportul de droguri ”în vederea consumului propriu”, sancționate cu amendă de la 1.500 la 2.000 lei, respectiv de la 2.000 la 3.500 lei, excluzând totodată, printr-un nou alin.(4) al art.271 din Codul vamal, aplicarea infracțiunii de contrabandă calificată³;
- instituie o excepție de la art.5 pentru spațiile de consum supravegheat din unitățile sanitare;
- înlocuiește art.19, abrogă art.20, introduce art.21¹ (procedura contravențională), art.17 alin.(5) și art.23 alin.(8);
- prin art. III, supune faptele anterioare regimului dezincriminării (art.4 C.p.), fără sancționare contravențională.

¹ Senatul României, fișa propunerii legislative [1]; forma inițiatorului [2]; expunerea de motive [3].

² Legea nr.143/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare [7].

³ Art.271 alin.(1) din Codul vamal: contrabandă calificată, pedepsită cu închisoare de la 3 la 12 ani și interzicerea unor drepturi [9].

III. Vicii de concepție

3.1. Nu există nicio linie de demarcație între consumul propriu și trafic

Proiectul nu definește *"consumul propriu"* și nu stabilește niciun prag cantitativ, nici măcar orientativ. Expunerea de motive o recunoaște expres: *"Proiectul nu introduce praguri cantitative și nicio prezumție legală automată de consum propriu în lipsa anumitor indicii de trafic"* (pct.2.1.4)⁴.

Calificarea reziduală devine, astfel, contravenția: orice cantitate, oricât de mare, pentru care nu se dovedește destinația de trafic, se sancționează cu amendă.

Același act material (deținerea ori introducerea în țară a aceleiași cantități de droguri) va constitui, după caz, contravenție sancționată cu amendă sau infracțiune pedepsită cu închisoarea de la 3 la 10 ani, respectiv de la 5 la 15 ani (art.2), iar în cazul introducerii în țară cu închisoarea de la 5 la 15 ani, respectiv de la 10 la 20 de ani (art.3)⁵, în funcție exclusiv de ceea ce reușește să stabilească agentul constatat într-o procedură administrativă lipsită de mijloace de investigare.

O asemenea normă nu satisface exigența de previzibilitate desprinsă din art.1 alin.(5) din Constituție și din jurisprudența constantă a Curții Constituționale privind calitatea legii.

Argumentul devine decisiv prin chiar decizia pe care o invocă inițiatorii. Expunerea de motive se sprijină pe Decizia Curții Constituționale nr.176/2022⁶ (pct.2.1.7 și pct.5.2 pct.1), prin care a fost constatată neconstituționalitatea art.270 alin.(3) din Codul vamal. Curtea a sancționat atunci tocmai faptul că textul nu reglementa un prag valoric sub care fapta nu mai constituie infracțiune. Proiectul invocă decizia, dar reproduce, la o scară incomparabil mai mare, exact viciul pe care aceasta l-a cenzurat: *lipsa oricărui criteriu obiectiv care să separe ilicitul penal de cel extrapenal*.

Aceeași concluzie rezultă din jurisprudența constituțională belgiană. Legea belgiană din 3 mai 2003 prevedea că deținerea de Cannabis pentru uz personal de către un adult, neînsoțită de *"neplăceri publice"* (fr. *nuisances publiques*) ori de *"consum problematic"* (fr. *usage problématique*), atrage doar înregistrarea faptei de către poliție.

Curtea Constituțională a Belgiei (fosta Curte de Arbitraj) a anulat dispoziția, reținând că delegarea către executiv trebuia să impună în mod univoc stabilirea unei cantități clar definite, iar noțiunile folosite erau atât de vagi și imprecise încât era imposibil să li se determine întinderea exactă, contrar principiului legalității în materie penală.⁷ Dacă norma belgiană decidea doar între înregistrarea polițienească și urmărirea penală, noțiunea nedefinită de *"consum propriu"* din proiect decide între o amendă contravențională și o pedeapsă de până la 20 de ani de închisoare, astfel încât argumentul se aplică cu atât mai mult (*a fortiori*).

Soluția contrazice și modelele invocate. Portugalia, prezentată drept model principal, operează cu un reper cantitativ legal, respectiv cantitatea necesară consumului mediu individual pe o perioadă de 10 zile (art.2 alin.(2) din Legea portugheză nr.30/2000)⁸. Republica Moldova, descrisă de expunerea de motive drept *"un model funcțional"*, folosește, potrivit chiar descrierii din expunere (pct.2.1.3), praguri stabilite oficial pentru fiecare substanță (de exemplu, până la 2 grame de Cannabis ori 0,15 grame de

⁴ Expunerea de motive, pct.2.1.4, p.15.

⁵ Legea nr.143/2000, art.2 și art.3 [7].

⁶ Decizia Curții Constituționale nr.176/2022, par.32-33 [17]; decizia este invocată în expunerea de motive la pct.2.1.7, p.22, și la pct.5.2 pct.1, p.33.

⁷ Cour d'arbitrage, Hotărârea nr.158/2004, considerentele B.6.4 și B.9 [31].

⁸ Lei n.º 30/2000, art.2 n.º 2 și 3 [44].

ROMANIA
MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LÂNGĂ
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism
STRUCTURA CENTRALĂ

Str. Sf. Vineri nr. 33, Sector 3, București
Telefon: 0214123218, Fax: 0213111471, Email: contact@diicot.ro
Cod operator 16051

Cocaină), iar deținerea de cantități mari fără intenție de înstrăinare rămâne infracțiune.⁹ Cehia folosește, de asemenea, praguri cantitative (pentru Cannabis, de la 01.01.2026, stabilite direct prin lege), iar statele care au mers până la legalizarea Cannabis-ului au fixat limite numerice de plante (pct.3.8).

Pentru statele fără praguri, expunerea de motive invocă modelul *"aprecierii de la caz la caz"* (Franța, Italia, Irlanda, Ungaria, Suedia, Canada) și susține că acolo deținerea este tratată drept consum propriu ori de câte ori nu se descoperă indicii de trafic (pct.2.1.4).

Argumentul ignoră faptul că în cele mai multe dintre aceste state, de exemplu în Franța și în Suedia, *deținerea pentru consum propriu este ea însăși infracțiune*¹⁰, astfel încât *aprecierea de la caz la caz separă acolo două infracțiuni, iar nu o infracțiune de o amendă administrativă*.

Prin urmare, proiectul preia sancțiunea din sistemele cu praguri și metoda de delimitare din sistemele care incriminează, combinând exact elementele care, separat, nu produc efectul pretins.

3.2. Calificarea juridică trece de la procuror la agentul constator

În regimul actual, orice deținere de droguri determină înregistrarea unei cauze penale, în care urmărirea penală este condusă și controlată nemijlocit de procuror (art.56 alin.(1) C.p.p.), care stabilește încadrarea juridică, inclusiv distincția dintre art.2 și art.4, pe baza probelor administrate.

În regimul propus, agentul constator ridică drogurile, iar formațiunea specializată aplică amenda. Expunerea de motive o spune fără echivoc: *"Aprecierea asupra destinației drogurilor revine, astfel, personalului specializat"* al poliției (pct.5.1.2).¹¹

Prin urmare, procurorul ajunge să cunoască fapta numai dacă persoana împuternicită să aplice sancțiunea apreciază ea însăși că fapta constituie infracțiune și sesizează organul de urmărire penală, potrivit art.30 alin.(1) din O.G. nr.2/2001¹².

Riscul nu este teoretic. Discreția de a califica drept *"consum propriu"* o cantitate deținută de un distribuitor stradal, urmată de achitarea a jumătate din minimul amenzii, creează o zonă de vulnerabilitate la presiuni și corupție, fără niciun mecanism de verificare ulterioară, cu atât mai mult cu cât, astfel cum se arată la pct.3.5, sancționarea contravențională definitivă poate bloca o urmărire penală ulterioară.

Nici controlul judecătoresc nu compensează această deplasare. Plângerea contravențională se judecă de judecătoreie, iar apelul se soluționează de secția de contencios administrativ și fiscal a tribunalului (art.34 alin.(2) din O.G. nr.2/2001).

Distincția dintre consum și trafic, care decide între o amendă și o pedeapsă de până la 20 de ani, va fi tranșată, așadar, într-o procedură administrativă, de instanțe care nu dispun de niciunul dintre instrumentele procesului penal.

Nici exemplul Țărilor de Jos, perceput adesea drept un spațiu în care cumpărarea și consumul de droguri ar fi libere, nu susține soluția proiectului. Legea olandeză privind stupefiantele interzice deținerea, vânzarea și producerea de droguri.¹³ Toleranța se întemeiază pe principiul oportunității urmăririi (Parquetul poate renunța la urmărire din motive de interes public) și pe ghidurile emise de Colegiul procurorilor

⁹ Expunerea de motive, pct.2.1.3, p.14, cu referire la art.85 din Codul contravențional și la art.217 din Codul penal ale Republicii Moldova.

¹⁰ Franța: art.222-34 și următoarele din Codul penal și art.L3421-1 din Codul sănătății publice [46]; Suedia: Narkotikastrafflagen, art.1 pct.5 [49].

¹¹ Expunerea de motive, pct.5.1.2, p.30.

¹² O.G. nr.2/2001 [11].

¹³ Opiumwet; Government of the Netherlands [37].

ROMANIA
MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LÂNGĂ
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism
STRUCTURA CENTRALĂ

Str. Sf. Vineri nr. 33, Sector 3, București
Telefon: 0214123218, Fax: 0213111471, Email: contact@diicot.ro
Cod operator 16051

generali, care conțin reguli normative obligatorii pentru procurori.¹⁴ Aceste ghiduri stabilesc praguri publicate: pentru Cannabis, deținerea a cel mult 5 grame ori 5 plante nu este, în principiu, urmărită; pentru drogurile din lista I, numai cantitatea de cel mult 0,5 grame ori o pastilă conduce la renunțarea persoanei la substanță și la scoaterea acesteia din circulație, iar peste acest prag fapta se sancționează, începând cu o amendă de 375 de euro pentru primul fapt.¹⁵ Neaplicarea ghidului trebuie motivată concret și este supusă controlului instanței.¹⁶ Prin urmare, decizia de a nu urmări aparține procurorului, iar nu poliției, este legată de praguri cantitative stricte și poate fi modificată oricând prin instrucțiune, fără schimbarea legii.

Dreptul român cunoaște deja un instrument echivalent, mai riguros controlat: *renunțarea la urmărirea penală*, aplicabilă și infracțiunii prevăzute la art.4 din Legea nr.143/2000, cu posibilitatea impunerii obligației de a frecventa un program de consiliere, cu verificarea de către procurorul ierarhic superior și cu confirmarea judecătorului de cameră preliminară.¹⁷

Și în Belgia deținerea de Cannabis pentru uz personal a rămas infracțiune, iar reacția la faptă aparține procurorului ori instanței penale: procurorul poate propune stingerea acțiunii penale prin plata unei sume de bani (fr. *transaction pénale*; nl. *minnelijke schikking*), sumă care, pentru infracțiunile pedepsite cu o pedeapsă de nivel 1, nu poate depăși maximumul amenzii prevăzute de lege pentru această pedeapsă, iar plata efectuată în termenul stabilit stinge acțiunea penală; în lipsa plății, procurorul poate emite un ordin de plată a sumei majorate cu 35%, care poate fi contestat la instanță (art.216bis/1), ori poate sesiza instanța, singura care poate aplica amenda penală (200 de euro pentru prima infracțiune). Poliția doar constată fapta, prin proces-verbal, de regulă simplificat în cazul deținerii de către un major a cel mult 3 grame ori a unei plante femele, potrivit directivei comune din 25.01.2005.¹⁸

3.3. Calea inversă, de la urmărirea penală la contravenție, este lipsită de efect

Expunerea de motive afirmă că, atunci când urmărirea penală începută pentru trafic stabilește că drogurile erau destinate consumului propriu, actele se trimit organului competent potrivit art.30 alin.(2) din O.G. nr.2/2001, în vederea aplicării sancțiunii contravenționale (pct.5.1.2).

Mecanismul este însă inaplicabil în practică. Potrivit art.21¹ alin.(6) din proiect, aplicarea sancțiunii se prescrie în termen de un an de la data săvârșirii faptei¹⁹, iar art.13 alin.(3) teza a doua din O.G. nr.2/2001²⁰ prevede că, atunci când fapta a fost urmărită ca infracțiune, prescripția operează dacă sancțiunea nu a fost aplicată în termen de un an de la data săvârșirii, respectiv a constatării faptei.

O urmărire penală pentru trafic de droguri depășește frecvent acest interval, iar rezultatul este că, ori de câte ori ancheta penală nu reușește să probeze traficul, fapta rămâne nesancționată în orice formă.

Proiectul nu corelează nici termenul special de un an de la săvârșire cu regula din art.30 alin.(3) din O.G. nr.2/2001, potrivit căreia, în ipoteza art.30 alin.(2), termenul de 6 luni curge de la data sesizării organului competent, ceea ce generează o incertitudine suplimentară asupra regimului prescripției.

¹⁴ Art.167 alin.(2) din Codul de procedură penală olandez [38]; art.130 alin.(6) din Legea privind organizarea judiciară [39]; Aanwijzing kader voor strafvordering meerderjarigen (2019A003) [40].

¹⁵ Government of the Netherlands [37]; Aanwijzing Opiumwet (2015A003) [41]; Richtlijn voor strafvordering Opiumwet, lijst I en lijst IA (2025R005), Tabelul 1 [42].

¹⁶ Hoge Raad, 18.05.2010, ECLI:NL:HR:2010:BK6942 [43].

¹⁷ Art.318 alin.(1), (6) lit. d), (10) și (12)-(15) C.p.p. [10].

¹⁸ Art.216bis § 1 și art.216bis/1 § 1 din Codul de instrucție penală belgian [35]; art.2ter pct.1 din Legea din 24.02.1921 [32]; pentru procesul-verbal simplificat, răspunsul ministrului justiției din 26.03.2026 [36].

¹⁹ Art. 1 pct.15 din propunere (forma inițiatorului, p.4), prin care se introduce art.21¹ alin.(6) [2].

²⁰ Art.13 alin.(3) teza a doua și art.30 alin.(3) din O.G. nr.2/2001 [11].

3.4. Sancționarea contravențională a importului și exportului de droguri încalcă obligațiile internaționale ale României

Expunerea de motive (pct.2.1.2) invocă art.3 paragrafele 2 și 4 din Convenția Națiunilor Unite împotriva traficului ilicit de stupefiante și substanțe psihotrope (Viena, 1988)²¹ care ar permite *”expres statelor să trateze diferit deținerea pentru consum propriu, sub rezerva principiilor lor constituționale, și să prevadă alternative la condamnare”* (p.12), argument pe care proiectul îl extinde la import și export.

Textul Convenției nu susține această extindere. Art.3 paragraful 2 permite raportarea la principiile constituționale și la conceptele fundamentale ale sistemului juridic național numai pentru deținerea, cumpărarea sau cultivarea pentru consum personal. Importul și exportul, precum și producerea, fabricarea, extragerea și prepararea, figurează în art.3 paragraful 1 lit. a) pct.(i), fără nicio rezervă privind consumul personal, statele părți fiind obligate să le incrimineze ca infracțiuni. Art.3 paragraful 4 lit. c) permite, pentru infracțiunile prevăzute la paragraful 1, în cazurile de mică gravitate, măsuri alternative condamnării sau pedepsei (*de exemplu, educație, reabilitare ori reintegrare socială, iar pentru consumatorii de droguri, tratament și postcură*), ceea ce presupune însă menținerea caracterului infracțional al faptei.

O enumerare asemănătoare, care cuprinde de asemenea importul și exportul, se regăsește în art.36 paragraful 1 lit. a) din Convenția unică asupra stupefiantelor din 1961, sub rezerva limitelor constituționale ale fiecărei părți.²²

Rezultă că art.3 alin.(3) și (4) din proiect, precum și includerea producerii, fabricării, extragerii și preparării în noul art.4, plasează România în afara obligațiilor asumate prin tratatele la care este parte și care fac parte din dreptul intern potrivit art.11 alin.(2) din Constituție.

Poziția Organismului Internațional de Control al Stupefiantelor (INCB), citată în expunerea de motive²³, privește deținerea pentru consum propriu, iar nu importul.

Neconcordanța încalcă și art.13 lit. c) din Legea nr.24/2000²⁴, potrivit căruia proiectul de act normativ trebuie corelat cu tratatele internaționale la care România este parte.

Decizia-cadru 2004/757/JAI (modificată prin Directiva (UE) 2017/2103 a Parlamentului European și a Consiliului și prin cinci directive delegate ale Comisiei, ultima fiind Directiva delegată (UE) 2025/2062, fără ca art.2 alin.(2) să fie modificat)²⁵ exclude într-adevăr din domeniul său de aplicare, prin art.2 alin.(2), faptele săvârșite exclusiv pentru consum personal, astfel cum acesta este definit de dreptul național.

Excluderea privește însă numai obligațiile izvorâte din dreptul Uniunii și nu înlătură obligațiile autonome ale României din convențiile ONU. Mai mult, Decizia-cadru trimite la o definiție națională a consumului personal, pe care proiectul refuză să o ofere.

Contradicția din cadrul proiectului este evidentă.

Expunerea de motive afirmă că *”Traficul de droguri, sub toate formele acestuia, rămâne integral infracțiune”* (Rezumat)²⁶, deși art.3, desemnat chiar în expunere drept *”trafic internațional”* (pct.2.1.5 și

²¹ Convenția din 1988 [19]; România a aderat prin Legea nr.118/1992 [15].

²² Convenția unică din 1961, modificată prin Protocolul din 1972 [20]; România a aderat prin Decretul nr.626/1973 [16].

²³ Expunerea de motive, pct.2.1.2, p.12; INCB, Raportul anual pe anul 2022, pct.60-61 [21].

²⁴ Legea nr.24/2000, republicată [12].

²⁵ Decizia-cadru 2004/757/JAI, versiunea consolidată din 12.01.2026 [22].

²⁶ Expunerea de motive, Rezumat, p.3; pct.2.1.5, p.15; anexa, Tabelul 3, p.40.

ROMANIA
MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LÂNGĂ
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism
STRUCTURA CENTRALĂ

Str. Sf. Vineri nr. 33, Sector 3, București
Telefon: 0214123218, Fax: 0213111471, Email: contact@diicot.ro
Cod operator 16051

Tabelul 3), incriminează tocmai operațiunile pe care Convenția din 1988 le include în noțiunea de trafic, iar proiectul le transformă, pentru ipoteza în care scopul este consumul propriu, în contravenție.

Pe plan operațional, norma deschide o breșă în piața transfrontalieră și online. Cumpărătorul cărui drogurile comandate îi sunt expediate din alt stat prin colet săvârșește o introducere în țară pe care o poate prezenta drept *"import pentru consum propriu"*.

În lipsa pragurilor, fiecare destinatar al unui flux de colete devine contravenient, cu o amendă achitabilă în 15 zile la jumătate din minim, în timp ce vânzătorul din străinătate nu are niciun contact cu jurisdicția română.

La momentul interceptării unui astfel de colet nu se poate cunoaște dacă destinația acestuia vizează consumul propriu, ceea ce complică folosirea livrării supravegheate (art.151 C.p.p.), instrument care presupune comiterea unei infracțiuni. Persoanele folosite pentru transport vor dispune, la rândul lor, de o apărare standard, declararea consumului propriu, a cărei înfirmare revine integral acuzării.

Nici exemplul Italiei, care sancționează administrativ inclusiv importul pentru uz personal, nu infirmă cele de mai sus. Obligația de incriminare rezultă din textul convențiilor, iar nu din practica altor state, iar sancțiunile italiene (*suspendarea permisului de conducere, a permisului de port-armă ori a pașaportului, pe o durată de la două luni la un an pentru substanțele din tabelele I și III, respectiv de la una la trei luni pentru cele din tabelele II și IV*) au un efect real pe care amenda din proiect nu îl are.²⁷

3.5. Amenda achitată poate bloca urmărirea penală a traficantului

Contravențiile din dreptul român pot constitui *"acuzatii în materie penală"* în sensul art.6 din Convenția europeană a drepturilor omului (Anghel c. României, 04.10.2007, cererea nr.28183/03, cu aplicarea criteriilor Engel)²⁸. Pe cale de consecință, un proces-verbal rămas definitiv, prin necontestarea lui în termenul legal (chiar dacă amenda a fost achitată) ori prin respingerea plângerii, poate constitui o hotărâre definitivă în sensul art.4 din Protocolul nr.7.

Dacă ulterior se descoperă că aceeași cantitate de droguri era destinată vânzării, urmărirea penală pentru trafic va privi aceleași fapte, potrivit testului identității faptelor materiale (Serghei Zolotukhin c. Rusiei (MC), 10.02.2009, cererea nr.14939/03)²⁹.

Curtea a constatat deja, într-o cauză împotriva României, încălcarea regulii potrivit căreia nimeni nu poate fi urmărit sau sancționat de două ori pentru aceeași faptă (*ne bis in idem*), în ipoteza redeschiderii urmăririi după aplicarea unei amenzi administrative (Mihalache c. României (MC), 08.07.2019, cererea nr.54012/10).³⁰ Este adevărat că art.4 paragraful 2 din Protocolul nr.7 permite redeschiderea procedurii, potrivit legii statului, dacă apar fapte noi sau nou descoperite, iar în cauza Mihalache încălcarea a fost constatată tocmai pentru că redeschiderea nu s-a întemeiat pe asemenea fapte (par.135-138). Excepția nu poate fi însă folosită în ipoteza analizată, întrucât O.G. nr.2/2001 nu prevede redeschiderea procedurii contravenționale încheiate definitiv.

Excepția de la această regulă, admisă de Marea Cameră în cauza A și B c. Norvegiei (MC) (15.11.2016, cererile nr.24130/11 și 29758/11, par.130-134)³¹, permite cumularea unei proceduri administrative sancționatorii cu o procedură penală pentru aceeași faptă numai dacă cele două proceduri

²⁷ D.P.R. nr.309/1990, art.75 alin.(1) [50].

²⁸ CEDO, Engel și alții c. Țărilor de Jos, par.82 [23]; Anghel c. României, par.49-52 [24].

²⁹ CEDO, Serghei Zolotukhin c. Rusiei (MC), par.82 [25].

³⁰ CEDO, Mihalache c. României (MC) [26].

³¹ CEDO, A și B c. Norvegiei (MC), par.130-134 [27].

ROMANIA
MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LÂNGĂ
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism
STRUCTURA CENTRALĂ

Str. Sf. Vineri nr. 33, Sector 3, București
Telefon: 0214123218, Fax: 0213111471, Email: contact@diicot.ro
Cod operator 16051

sunt suficient de strâns legate pe fond și în timp, respectiv urmăresc scopuri complementare, sunt previzibile, evită dublarea administrării probelor și, mai ales, sancțiunea aplicată în prima procedură este luată în considerare în cea de-a doua, astfel încât sancțiunea totală să rămână proporțională.

Proiectul construiește însă cele două răspunsuri ca reciproc exclusive (fie contravenție, fie infracțiune, după scop), ceea ce face greu de susținut o legătură de complementaritate.

Proiectul nu conține nicio normă care să prevină acest efect, de exemplu imposibilitatea achitării amenzii înainte de verificarea destinației drogurilor ori un mecanism de desființare a procesului-verbal în cazul descoperirii ulterioare a traficului.

Omisiunea contravine art.13 lit. d) din Legea nr.24/2000, care impune corelarea proiectului cu dispozițiile Convenției europene a drepturilor omului și ale protocoalelor sale adiționale, precum și cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.

3.6. Sancțiunea este, în concret, iluzorie

Potrivit art.28 alin.(1) din O.G. nr.2/2001, contravenientul poate achita, în cel mult 15 zile de la înmânarea sau comunicarea procesului-verbal, jumătate din minimul amenzii, posibilitate care trebuie menționată obligatoriu în procesul-verbal (art.16 alin.(1) din aceeași ordonanță).

Rezultă următoarele sume efectiv plătite: 500 lei pentru deținerea de droguri de risc, 750 lei pentru deținerea de droguri de mare risc, 750 lei pentru importul de droguri de risc și 1.000 lei pentru importul de droguri de mare risc.³²

Mai mult, potrivit art.7 alin.(2) și (3) din aceeași ordonanță, avertismentul se poate aplica pentru faptele de gravitate redusă chiar dacă actul normativ de sancționare nu îl prevede, posibilitate pe care expunerea de motive o confirmă expres (pct.5.1.4), deci inclusiv³³ pentru Heroină sau Cocaină.

Agravarea din noul art.13 alin.(3) dublează numai maximul amenzii; minimul rămâne neschimbat, astfel încât achitarea a jumătate din minim neutralizează integral agravanta.

Pe de altă parte, agravanta vizează împrejurările de la art.13 alin.(1) lit. a) și b), respectiv săvârșirea faptei de către o persoană care îndeplinește o funcție ce implică exercițiul autorității publice, în exercitarea acestei funcții, de un cadru medical ori de o persoană care are, potrivit legii, atribuții în lupta împotriva drogurilor.³⁴ În concret, dacă un medic ar fi depistat cu Heroină pentru consum propriu ar plăti aceeași 750 lei ca orice alt contravenient, iar sumele ar rămâne aceleași (500, respectiv 750 lei) și pentru deținerea de droguri într-o școală, într-o unitate medicală ori într-un loc de detenție - art.13 alin.(1) lit. c).

Proiectul nu prevede nicio consecință pentru reiterare (consumatorul depistat de zece ori achită de zece ori jumătate din minim) și nicio sancțiune complementară.

Prin comparație, Italia, care sancționează administrativ deținerea pentru uz personal, folosește sancțiuni cu efect real, precum suspendarea permisului de conducere, a permisului de armă sau a pașaportului (art.75 din D.P.R. nr.309/1990)³⁵.

³² Calcul pe baza limitelor minime prevăzute de art. I pct.1 și 2 din propunere (art.4 alin.(1): 1.000 lei; art.4 alin.(2): 1.500 lei; art.3 alin.(3): 1.500 lei; art.3 alin.(4): 2.000 lei), raportate la regula jumătății din minim prevăzută de art.28 alin.(1) din O.G. nr.2/2001.

³³ Expunerea de motive, pct.5.1.4, p.31: "Sancțiunea se individualizează în raport cu gravitatea faptei, putând fi aplicat avertismentul".

³⁴ Art.13 alin.(1) lit. a)-c) din Legea nr.143/2000, în forma în vigoare; noul art.13 alin.(3) se raportează expres la aceste împrejurări (art. I pct.7 din propunere).

³⁵ D.P.R. nr.309/1990, art.75 [50].

ROMANIA
MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LÂNGĂ
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism
STRUCTURA CENTRALĂ

Str. Sf. Vineri nr. 33, Sector 3, București
Telefon: 0214123218, Fax: 0213111471, Email: contact@diicot.ro
Cod operator 16051

Proiectul nu preia nici măcar soluția Republicii Moldova, care, potrivit descrierii din expunerea de motive (pct.2.1.3), permite, alternativ cu amenda, munca neremunerată în folosul comunității, deși art.9 alin.(1) și (2) din O.G. nr.2/2001 permite aplicarea acesteia prin lege, alternativ cu amenda.³⁶

Pentru minori, art.11 alin.(2) și (3) din O.G. nr.2/2001 exclude răspunderea contravențională sub 14 ani și reduce la jumătate limitele amenzii între 14 și 18 ani. Amenda contravențională are caracter administrativ (art.8 alin.(1) din O.G. nr.2/2001) și se aplică personal contravenientului, ordonanța impunând doar menționarea în procesul-verbal a părinților ori a altor reprezentanți sau ocrotitori legali ai minorului - art.16 alin.(5).

Dacă nu este achitată și nu poate fi executată silit, amenda nu poate fi înlocuită cu prestarea unei activități în folosul comunității în cazul minorului care nu a împlinit 16 ani - art.11 alin.(4), iar în cazul celui care a împlinit 16 ani înlocuirea este limitată la cel mult 25 de ore - art.39¹ alin.(2). Pentru minorul între 14 și 16 ani fără venituri, sancțiunea rămâne, în fapt, fără niciun mijloc de executare.

3.7. Componenta de sănătate publică există doar în titlu

Deși proiectul revendică *"modelul sănătății publice"*, nu leagă în niciun fel sancțiunea de tratament. Evaluarea este facultativă pentru adulți - art.19 alin.(1), se efectuează numai cu consimțământul persoanei - alin.(3), includerea în program presupune acordul scris - alin.(4), iar refuzul ori abandonul nu produc nicio consecință.

Mai mult, decizia de a trimite consumatorul la evaluare aparține, potrivit noului art.19 alin.(1), *"organului competent să aplice sancțiunea"*, adică ofițerului ori agentului de poliție din formațiunea specializată.

Modelul portughez invocă atribuie această decizie unor comisii din sistemul de sănătate; proiectul o atribuie poliției, ceea ce reprezintă exact inversul obiectivului declarat, *"trecerea de la modelul justiției penale la modelul sănătății publice"* (pct.2.2).³⁷

Pentru minori, evaluarea este declarată *"obligatorie"* - art.19 alin.(2), dar se realizează tot numai cu consimțământul exprimat de părinți ori de reprezentantul legal, împreună cu minorul care a împlinit 14 ani - art.19 alin.(3). Obligatorietatea privește, așadar, doar emiterea dispoziției, iar nu evaluarea propriu-zisă. Refuzul consimțământului nu atrage, prin el însuși, nicio consecință, singura reacție posibilă fiind sesizarea serviciului de asistență socială, dacă părinții ori reprezentantul legal nu asigură, în mod nejustificat, prezentarea minorului la evaluare ori dacă din raportul de evaluare sau din împrejurările faptei rezultă o situație de risc - art.19 alin.(5).

Abrogarea art.20 elimină singurul mecanism legal care condiționa un beneficiu (*renunțarea la aplicarea pedepsei ori amânarea aplicării pedepsei*) de participarea la un program de asistență, fără a-l înlocui cu un echivalent, de exemplu suspendarea executării amenzii sub condiția urmăririi programului.

Modelul portughez funcționează tocmai prin acest mecanism: *faptele sunt soluționate de comisii pentru descurajarea dependenței, care țin de sistemul de sănătate (iar nu de organele de aplicare a legii) și care pot suspenda procedura ori sancțiunea, în cazul consumatorului dependent, în schimbul acceptării tratamentului.*

Prin urmare, proiectul preia amenda și elimină pârgăia terapeutică, adică inversul modelului invocat.

³⁶ Expunerea de motive, pct.2.1.3, p.14; art.9 alin.(1) și (2) din O.G. nr.2/2001-

³⁷ Expunerea de motive, pct.2.2, p.23.

R O M Â N I A
MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LÂNGĂ
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism
STRUCTURA CENTRALĂ

Str. Sf. Vineri nr. 33, Sector 3, București
Telefon: 0214123218, Fax: 0213111471, Email: contact@diicot.ro
Cod operator 16051

În forma în vigoare a legii, instanța poate dispune includerea într-un program terapeutic derulat în sistemul penitenciar a consumatorului condamnat la închisoare pentru orice altă infracțiune decât cea prevăzută la art.4 (art.18). Noul art.18 restrânge această posibilitate la infracțiunile ”prevăzute de prezenta lege”, scoțând din sfera ei consumatorii dependenți condamnați pentru alte infracțiuni, frecvent patrimoniale, săvârșite pentru procurarea drogurilor. Expunerea de motive prezintă modificarea ca simplă corelare, deși aceasta restrânge efectiv accesul la tratament în penitenciar.

În altă ordine de idei, efectele scoaterii consumatorului din sfera penală fără un mecanism terapeutic complementar nu trebuie anticipate, întrucât sunt deja observabile de opt ani.

Prin Decizia nr.10 din 12 septembrie 2018 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală (M. Of. nr.894 din 24.10.2018)³⁸, s-a stabilit că procurarea produselor susceptibile de a avea efecte psihoactive de către consumatorul final, exclusiv în vederea consumului propriu, nu intră sub incidența art.16 alin.(1) din Legea nr.194/2011. Legea nr.194/2011 nu prevede nici o contravenție pentru consumator, nici un mecanism de evaluare ori de includere în programe de asistență.

Fiecare depistare a unui astfel de consumator se încheie prin clasare, fără antecedent, fără obligație și fără nicio măsură terapeutică. Aceleași persoane sunt depistate repetat, uneori de zeci de ori într-un an, în aceleași perimetre, fără ca vreuna dintre aceste intervenții să le modifice conduita.

Rezultatul este un consumator invizibil: nu apare în statistica judiciară ca persoană sancționată, nu apare în statistica sanitară ca persoană asistată și reappare ciclic, în aceleași locuri, adesea și în calitate de distribuitor.

Dezincriminarea neînsoțită de un mecanism obligatoriu de evaluare și de referire către asistență nu mută persoana din registrul penal în cel terapeutic, ci o scoate din primul fără a o introduce în al doilea.

Experiența proprie a României contrazice, așadar, premisa centrală a proiectului, potrivit căreia simpla schimbare a regimului sancționator ar crește accesarea voluntară a tratamentului.

Nu în ultimul rând, proiectul nu intervine asupra Legii nr.194/2011, deși expunerea de motive (pct.5.1.7) invocă ea însăși neconcordanța dintre cele două regimuri.

Regimul mai permisiv, cel al Legii nr.194/2011, privește tocmai substanțe dintre cele mai greu de gestionat medical, de exemplu, pentru Catinonele sintetice, în parte înscrise, ori neînscrise încă în tabelele-anexă nu există, tratament farmacologic de substituție și nici un antidot echivalent Naloxonei, iar potența produselor este variabilă și imprevizibilă.

Argumentul potrivit căruia proiectul ar reduce stimulenta migrării consumului către substanțele noi nu rezistă: diferența de regim nu dispăre, ci devine diferența dintre amendă și lipsa oricărei consecințe.

3.8. Producerea, fabricarea, extragerea și cultivarea pentru consum propriu, fără nicio limită

Noul art.4 sancționează contravențional, fără limită cantitativă, fabricarea, extragerea, prepararea și transformarea de droguri, deci inclusiv amenajarea unor laboratoare improvizate de sinteză sau de extracție cu solvenți, cu riscuri de incendiu, explozie și intoxicare pentru vecinătăți, precum și culturile de Cannabis de orice dimensiune, dacă nu se dovedește destinația comercială.

³⁸ Decizia nr.10/2018 a Înaltei Curți de Casație și Justiție [18].

R O M Â N I A
MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LÂNGĂ
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism
STRUCTURA CENTRALĂ

Str. Sf. Vineri nr. 33, Sector 3, București
Telefon: 0214123218, Fax: 0213111471, Email: contact@diicot.ro
Cod operator 16051

Chiar statele care au legalizat cultivarea pentru uz personal au fixat limite numerice stricte: Malta, patru plante pe locuință, indiferent de numărul celor care locuiesc acolo; Luxemburg, patru plante pe gospodărie; Germania, trei plante pentru fiecare persoană adultă.³⁹

Mai mult, chiar în Portugalia, în modelul principal invocat de inițiatori, cultivarea pentru consum propriu a rămas infracțiune, pedepsită cu închisoare de până la 3 luni sau cu amendă penală de până la 30 de zile-amendă, cu posibilitatea scutirii de pedeapsă, numai consumul, achiziția și deținerea pentru consum propriu constituind contravenție.⁴⁰

Un proiect care afirmă că *”nu legalizează niciun drog”* lasă, paradoxal, mai mult spațiu cultivării și fabricării decât legislațiile care legalizează.

3.9. Deținerea de droguri în penitenciare devine contravenție

Polițiștii de penitenciare sunt incluși printre agenții constatori - art.21¹ alin.(1), iar locurile de detenție figurează printre locurile vizate de art.13 alin.(1) lit. c).

Deținerea de droguri de către o persoană privată de libertate, pentru consum propriu, devine astfel contravenție, achitabilă cu 500 sau 750 lei, într-un mediu în care circulația drogurilor alimentează violența, îndatorarea și relațiile de dominație dintre deținuți. **Răspunderea disciplinară nu compensează pierderea caracterului penal al faptei.**

3.10. Distrugerea drogurilor confiscate iese de sub controlul judiciar

În forma în vigoare, distrugerea drogurilor se face în prezența unei comisii din care face parte judecătorul delegat cu executarea, alături de reprezentanți ai Agenției Naționale pentru Politici și Coordonare în Domeniul Drogurilor și al Adicțiilor (care, potrivit O.U.G. nr.147/2024, înlocuiește în actele normative în vigoare Agenția Națională Antidrog, desființată),⁴¹ ai ministerului de resort pentru mediu, de un specialist al formațiunii centrale antidrog și de gestionarul camerei de corpuri delictive - art.17 alin.(3).

Noul art.17 alin.(5) înlocuiește, pentru drogurile confiscate contravențional, judecătorul delegat cu *”conducătorul formațiunii specializate care a dispus confiscarea”*.

Prin urmare, aceeași structură de poliție ar primi drogurile ridicate, ar stabili destinația lor, ar dispune confiscarea și ar participa, prin conducătorul ei, la verificarea propriei distrugerii, fără niciun garant independent.

Expunerea de motive prezintă soluția ca fiind una care *”asigură trasabilitatea drogurilor confiscate”* (pct.5.2 pct.11)⁴²; efectul este exact opus.

Potrivit aceluiași art.17 alin.(5), drogurile se distrug numai după ce procesul-verbal ori hotărârea judecătorească a devenit titlu executoriu, ceea ce, în cazul formulării plângerii, care suspendă executarea (art.32 alin.(3) din O.G. nr.2/2001), înseamnă depozitare pe toată durata procedurii judiciare, contrar obiectivului distrugerii rapide.

Art. III alin.(4) dispune confiscarea drogurilor din cauzele privind faptele anterioare *”indiferent de soluția dispusă”* și distrugerea lor potrivit art.17, fără a indica actul prin care se dispune confiscarea în

³⁹ Germania: KCanG, art.9 alin.(1) [57]; Malta: Cap.537, art.7 alin.(1) și (2) [58]; Luxemburg: Legea modificată din 19.02.1973, art.7-2 alin.(1) [59]; a se vedea și expunerea de motive, pct.2.1.3, p.14.

⁴⁰ Decreto-Lei n.º 15/93, art.40 n.º 1, 2 și 5 [45]; Lei n.º 30/2000, art.2 n.º 1 [44].

⁴¹ O.U.G. nr.147/2024, art.3 alin.(1) și art.8 lit. a) [14].

⁴² Expunerea de motive, pct.5.2 pct.11, p.34.

ROMANIA
MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LÂNGĂ
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism
STRUCTURA CENTRALĂ

Str. Sf. Vineri nr. 33, Sector 3, București
Telefon: 0214123218, Fax: 0213111471, Email: contact@diicot.ro
Cod operator 16051

cauzele care se clasează (unde art.549¹ C.p.p. presupune intervenția judecătorului de cameră preliminară) și fără a corela compunerea comisiei, din care face parte judecătorul delegat cu executarea, cu ipotezele în care nu există o hotărâre de condamnare.

3.11. Volumul de muncă nu dispare, ci se mută pe aceleași resurse

Proiectul își justifică necesitatea prin degrevarea D.I.I.C.O.T. și "redirecționarea resurselor" către marele trafic.

Mecanismul ales produce efectul invers: *aplicarea fiecărei amenzi revine ofițerilor și agenților din formațiunile specializate antidrog ale Poliției Române - art.21¹ alin.(3), adică structurilor care lucrează, în calitate de poliție judiciară, în cauzele de trafic.*

Fiecare sancțiune necesită analize de laborator - art.21¹ alin.(4), astfel că sarcina laboratoarelor rămâne identică, iar judecătorii vor prelua plângerile contravenționale.

Termenul de prescripție de un an - art.21¹ alin.(6), raportat la durata medie de efectuare a analizelor de laborator, va conduce la prescrierea faptelor, deci la lipsa oricărei sancțiuni.

Exemplul britanic invocat în expunerea de motive (pct.3.1)⁴³, potrivit căruia înlocuirea arestării cu avertismentul stradal pentru posesia de Cannabis ar fi economisit peste 269.000 de ore de muncă polițienească, contrazice proiectul pe două planuri. Pe de o parte, în Regatul Unit *posesia de droguri a rămas infracțiune*, avertismentul fiind o măsură extrajudiciară (*out-of-court disposal*), alternativă la urmărire, iar nu o dezincriminare.

Pe de altă parte, economia de timp provine dintr-o procedură mai simplă, în timp ce proiectul instituie una mai complexă decât cea actuală: proces-verbal de constatare, transmitere către formațiunea specializată, raport de laborator, rezoluție de sancționare, confiscare, comisie de distrugere, plângere la judecătorie și apel la tribunal.

Menționăm că echivalentul românesc există deja, sub forma renunțării la urmărirea penală (art.318 C.p.p.).

Intrarea în vigoare la 30 de zile de la publicare - art. III alin.(1) precedă termenul de 60 de zile de la publicare pentru actualizarea Regulamentului aprobat prin H.G. nr.860/2005 - art. III alin.(7), iar ordinul ministrului sănătății pentru spațiile de consum nu are niciun termen, aspect recunoscut de expunerea de motive. Noul regim s-ar aplica, așadar, fără normele de aplicare.

3.12. Dispozițiile tranzitorii: redeschiderea în masă a condamnărilor pentru trafic internațional

Art. III alin.(2) aplică art.4 C.p. și faptelor de introducere sau scoatere din țară, de import ori de export de droguri *"în vederea consumului propriu"*, săvârșite anterior intrării în vigoare a legii.

Pentru a aplica art.4 C.p. persoanelor condamnate definitiv în temeiul art.3 alin.(1) sau (2), instanța sesizată potrivit art.595 C.p.p. trebuie să constate că fapta concretă pentru care s-a pronunțat condamnarea este una dintre cele pe care legea nouă nu le mai incriminează. Această împrejurare nu rezultă, de regulă, din hotărârea de condamnare: scopul nu era element constitutiv al infracțiunii prevăzute la art.3, astfel încât nu a fost stabilit cu autoritate de lucru judecat, fiind analizat, cel mult, în cadrul individualizării pedepsei.

⁴³ Expunerea de motive, pct.3.1, p.27; Misuse of Drugs Act 1971, secțiunea 5 [56].

R O M Â N I A
MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LÂNGĂ
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism
STRUCTURA CENTRALĂ

Str. Sf. Vineri nr. 33, Sector 3, București
Telefon: 0214123218, Fax: 0213111471, Email: contact@diicot.ro
Cod operator 16051

Art.595 C.p.p. permite instanței să aplice legea nouă faptei astfel cum a fost stabilită prin hotărârea definitivă, nu să administreze probe noi și să stabilească fapte care nu au fost reținute, fără a aduce atingere autorității de lucru judecat.

Instanțele vor fi puse, prin urmare, în fața unei alternative fără soluție satisfăcătoare: fie resping cererile, pentru că din hotărâre nu rezultă scopul consumului propriu, iar art. III alin.(2) și (5) rămân fără efect tocmai pentru situațiile care au motivat inițiativa; fie reconstituie retroactiv destinația drogurilor pe baza dosarului ori a susținerilor condamnatului, depășind cadrul procedurii și generând o practică neunitară.

La rândul lor, administrația locului de deținere și serviciul de probațiune, obligate prin art. III alin.(5) să comunice instanței situațiile de care au cunoștință, nu dispun de niciun criteriu pentru a-i identifica, dintre condamnații pentru art.3, pe cei vizați de dezincriminare.

Potrivit datelor din anexa expunerii de motive (Tabelul 3)⁴⁴, numai în 2025 au fost pronunțate 113 condamnări definitive pentru art.3, dintre care 88 cu executare în detenție. În cauzele aflate în curs, aceeași apărare va deveni standard.

Art. III alin.(3) dispune punerea de îndată în libertate a persoanelor arestate exclusiv pentru aceste fapte, fără a stabili cine și pe ce bază constată că fapta privea consumul propriu.

3.13. Excepția pentru spațiile de consum supravegheat este incompletă

Beneficiarul spațiului autorizat nu răspunde contravențional pentru deținerea de droguri în incintă - art.5 alin.(3), dar cumpărarea și deținerea pe drumul spre spațiu rămân contravenții, pe care personalul și unitatea sanitară le cunosc prin ipoteză.

Norma nu reglementează raportul cu activitatea poliției în proximitatea spațiilor, verificarea substanțelor aduse de beneficiari ori răspunderea personalului în cazul unui deces prin supradoză survenit în incintă.

Autorizarea și normele tehnice sunt lăsate integral unui ordin al ministrului sănătății, fără termen de adoptare.

3.14. Experiența statelor care au revenit asupra dezincriminării

Expunerea de motive prezintă dezincriminarea consumului ca pe direcția "evidentă" de evoluție a continentului, față de care poziția României ar fi una izolată, "în sens contrar întregii evoluții europene" (pct.2.1.3, p.14).

Realitatea este alta: mai multe jurisdicții care au scos deținerea pentru consum propriu din sfera penală ori au liberalizat-o fără un cadru de aplicare au revenit asupra soluției, iar motivele revenirii corespund viciilor proiectului analizat.

Studiile invocate de inițiatori nu au stabilit o legătură cauzală între dezincriminare și creșterea deceselor prin supradoză, iar prezentele observații nu pornesc de la o asemenea legătură; problemele care au determinat revenirea țin de funcționarea mecanismului însuși.

În statul american Oregon, *Măsura 110*, adoptată prin referendum la 03.11.2020 și aplicabilă de la 01.02.2021, a transformat deținerea pentru consum propriu într-o contravenție sancționată cu amendă de până la 100 de dolari, care putea fi evitată prin efectuarea unei evaluări a stării de sănătate, inclusiv prin apel la o linie telefonică dedicată. În primul an, din circa 2.000 de sancțiuni aplicate, numai 92 de persoane

⁴⁴ Anexa la expunerea de motive, Tabelul 3, p.40.

R O M Â N I A
MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LÂNGĂ
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism
STRUCTURA CENTRALĂ

Str. Sf. Vineri nr. 33, Sector 3, București
Telefon: 0214123218, Fax: 0213111471, Email: contact@diicot.ro
Cod operator 16051

au apelat linia până la jumătatea lunii februarie 2022, iar 19 au solicitat sprijin pentru accesarea serviciilor.⁴⁵ Potrivit statisticii oficiale a instanțelor, din 8.842 de cauze finalizate prin sancționare, 7.925 au fost soluționate ca urmare a neprezentării persoanei sancționate, iar din 704 cauze încheiate fără sancțiune, numai în 85 se depusese dovada evaluării.⁴⁶ Structura de audit a statului a constatat, în 2023, riscul ca impactul măsurii să nu poată fi evaluat, iar în 2025, după alocarea a circa 800 de milioane de dolari, că statul nu poate stabili câte persoane au primit servicii.⁴⁷

Legiuitorul a reîncriminat deținerea pentru consum propriu prin *House Bill 4002*, semnat la 01.04.2024, dispozițiile privind reîncriminarea deținerii fiind aplicabile de la 01.09.2024, combinând infracțiunea cu programe de redirectionare către tratament.⁴⁸

Statul Washington, în care norma de încriminare a deținerii fusese declarată neconstituțională prin decizia Curții Supreme din 25.02.2021 (*State v. Blake*), întrucât nu cerea existența vinovăției, a reîncriminat temporar deținerea cu știință, ca infracțiune ușoară (*misdemeanor*), poliția fiind obligată să ofere, la primele două depistări, trimiterea către evaluare și servicii, în locul încarcerării și al sesizării procurorului. În orașul Everett, de exemplu, echipa de intervenție a poliției a determinat intrarea în tratament a doar 40 dintre cele 944 de persoane contactate în 2022.⁴⁹ Legea adoptată în 2023 (SB 5536, ale cărei dispoziții de încriminare sunt aplicabile de la 01.07.2023) a încriminat permanent, ca infracțiune ușoară agravată (*gross misdemeanor*), deținerea cu știință și consumul în locuri publice, cu posibilitatea redirectionării către tratament, în dezbaterile din februarie 2023, senatori din ambele partide au arătat că statul are nevoie de o pârghe juridică pentru a determina persoanele dependente să intre în tratament.⁵⁰

În provincia canadiană Columbia Britanică, derogarea federală care permitea adulților deținerea unei cantități cumulate de până la 2,5 grame de Opioid, Cocaină, Metamfetamină și MDMA (31.01.2023 - 31.01.2026) a fost restrânsă, la cererea chiar a autorităților provinciale, în cursul aplicării: de la 07.05.2024, deținerea în locuri publice, inclusiv în spitale, în mijloacele de transport în comun și în parcuri, a redevenit infracțiune, invocându-se consumul în spațiul public, siguranța pacienților și a personalului medical și lipsa instrumentelor de intervenție ale poliției.⁵¹ La 14.01.2026, ministrul sănătății al provinciei a anunțat renunțarea la prelungirea derogării, arătând că programul-pilot "*nu a produs rezultatele pe care le speram*".⁵²

Thailanda a scos planta de Cannabis (cu excepția extractelor cu peste 0,2% THC) de pe lista stupefiantelor de la 09.06.2022, fără a adopta legea de reglementare anunțată. Au apărut peste 18.000 de magazine autorizate, autoritățile au semnalat creșterea dependenței, iar accesul minorilor a fost invocat public, astfel încât, prin anunțul Ministerului Sănătății Publice aplicabil de la 26.06.2025, vânzarea a fost limitată la prescripția medicală, iar Cannabis-ul a fost reorientat exclusiv către uz medical.⁵³

Două precedente europene privesc direct viciul central al proiectului, lipsa unui criteriu cantitativ. În Italia, Legea nr.685/1975 declara nepedepsibilă deținerea unei cantități moderate (*modica quantità*)

⁴⁵ Ballotpedia [67]; Associated Press, 03.04.2022 [68].

⁴⁶ Oregon Judicial Department, BM 110 Statistics [69].

⁴⁷ Oregon Secretary of State, Audit 2023-03 [70] și Audit 2025-29 [71].

⁴⁸ Oregon House Bill 4002 (2024) [72]; Oregon Public Broadcasting, 01.04.2024 [73].

⁴⁹ State v. Blake [74]; ESB 5476 (2021) [75]; KOMO News, 24.02.2023 [76].

⁵⁰ 2E2SSB 5536 (2023) [77]; RCW 69.50.4013 [78]; TVW, februarie 2023 [79].

⁵¹ Government of British Columbia, 26.04.2024 [80]; Health Canada, 07.05.2024 [81], [82].

⁵² Government of British Columbia, 14.01.2026 [83]. Evaluarea științifică publicată în 2026 nu a constatat, comparativ cu alte regiuni ale Canadei, modificări ale deceselor prin intoxicație cu droguri ori ale internărilor [84].

⁵³ Notificarea Ministerului Sănătății Publice, B.E. 2565 (2022) [87]; Anunțul Ministerului Sănătății Publice, B.E. 2568 (2025) [88]; presa: [89], [90].

ROMANIA
MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LÂNGĂ
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism
STRUCTURA CENTRALĂ

Str. Sf. Vineri nr. 33, Sector 3, București
Telefon: 0214123218, Fax: 0213111471, Email: contact@diicot.ro
Cod operator 16051

pentru uz personal, fără a o defini; Legea nr.162/1990 a introdus doza medie zilnică, stabilită prin decret ministerial, guvernul invocând *"o atitudine larg răspândită de toleranță și permisivitate"* generată de vechea reglementare.⁵⁴ În Republica Cehă, deținerea pentru consum propriu nu a fost infracțiune între 1990 și 1998; legiuitorul a incriminat, de la 01.01.1999, deținerea fără drept a unei cantități *"mai mari decât mică"* (art.187a din Codul penal de atunci), deținerea unei cantități mici pentru consum propriu devenind contravenție, guvernul arătând în expunerea de motive că *"impunitatea de până acum elimină în numeroase cazuri posibilitatea sancționării dealerilor și distribuitorilor de droguri"*.⁵⁵ Evaluarea guvernamentală din 2001 a constatat că reîncriminarea nu și-a atins obiectivele, iar Cehia a ajuns, din 2010, la soluția pragurilor cantitative, stabilite inițial prin hotărâre a guvernului, apoi, după anularea de către Curtea Constituțională, în 2013, a dispozițiilor care stabileau pragurile, prin avizul unificator al Curții Supreme, iar pentru Cannabis, de la 01.01.2026, direct prin lege.⁵⁶

Concluzia relevantă nu este, așadar, că simpla incriminare ar rezolva problema, ci că un regim nepenal lipsit de criteriu cantitativ este exploatat de distribuitori, iar remediul consacrat este pragul legal, pe care proiectul îl refuză.

Lecțiile acestor reveniri sunt convergente:

- fără o consecință care să lege sancțiunea de tratament, accesarea voluntară a serviciilor rămâne marginală;
- amenda neplătită și neprezentarea devin regula;
- consumul în spațiul public impune ulterior reintroducerea sancțiunii penale pentru anumite locuri;
- lipsa unui prag cantitativ este exploatată de distribuitori;
- liberalizarea fără un cadru de aplicare pregătit produce efecte greu de controlat.

Proiectul B544/2026 reunește toate aceste premise.

3.15. Ce prevăd, de fapt, legislațiile statelor considerate permissive

Expunerea de motive invocă experiența altor state în sprijinul soluției propuse. Legislațiile statelor percepute de opinia publică drept permissive arată contrariul: ***niciuna nu reunește trăsăturile proiectului, respectiv o sancțiune administrativă de nivel redus, aplicabilă în orice loc, fără prag cantitativ și fără legătură cu tratamentul.***

În Franța, consumul ilicit de stupefiante este **infracțiune**, pedepsită cu un an de închisoare și 3.750 de euro amendă. Pentru consumul simplu al persoanelor majore se poate aplica o amendă forfetară penală, a cărei plată stinge acțiunea publică, fără judecată, dar valorează recunoaștere a vinovăției și se înscrie în cazierul judiciar; prin Legea nr.2026-798 din 18.08.2026 cuantumul acesteia a fost majorat de la 200 la 500 de euro, iar amenziile forfetare penale se înscriu și în buletinul nr.2 al cazierului judiciar, pe o durată de trei ani de la plată.⁵⁷ **Tendința legislativă recentă este, așadar, de înăsprire.**

În Regatul Unit, deținerea de droguri este **infracțiune**, pedepsită, în cazul judecării pe bază de rechizitoriu (*on indictment*), cu închisoare de până la 7 ani pentru drogurile din clasa A, de până la 5 ani

⁵⁴ Legea nr.685/1975, art.80 [51]; Legea nr.162/1990, art.15 și 16 [52]; Senatul Republicii Italiene, 16.03.1989 [53].

⁵⁵ Legea nr.112/1998 Sb. [60]; expunerea de motive, tisk 226 [61].

⁵⁶ Evaluarea PAD, 2001 [62]; Hotărârea Guvernului nr.467/2009 Sb. [63]; Decizia Pl. ÚS 13/12 [64]; opinia unificatoare Tpjn 301/2013 [65]; Legea nr.270/2025 Sb. [66].

⁵⁷ Art.L3421-1 din Codul sănătății publice francez; MILDECA [46]; Legea nr.2026-798, art.25 și 29 [47]; Ministerul de Interne francez [48].

R O M Â N I A
MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LÂNGĂ
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism
STRUCTURA CENTRALĂ

Str. Sf. Vineri nr. 33, Sector 3, București
Telefon: 0214123218, Fax: 0213111471, Email: contact@diicot.ro
Cod operator 16051

pentru cele din clasa B (în care este inclus Cannabis-ul) și de până la 2 ani pentru cele din clasa C. Avertismentele polițienești invocate de inițiatori sunt măsuri extrajudiciare, iar nu o dezincriminare.⁵⁸

Spania sancționează administrativ numai consumul ori deținerea ilicită în locuri, căi, localuri publice sau mijloace de transport în comun, ca abatere gravă, cu amendă de la 601 la 30.000 de euro, care se reduce cu 50% în cazul plății voluntare în termen de 15 zile. Suspendarea amenzii poate fi dispusă numai pentru minori, la cererea acestora și a reprezentanților legali, dacă acceptă tratament ori reabilitare, când este necesar, ori activități de reeducare, amenda executându-se în caz de abandon.⁵⁹ *Chiar modelul administrativ spaniol pornește, așadar, de la un minim efectiv de 300,50 de euro, se limitează la spațiul public și condiționează suspendarea sancțiunii, numai pentru minori, de tratament ori de reeducare.*

Austria păstrează **caracterul penal al deținerii**, pedepsită cu închisoare de până la un an ori cu amendă de până la 360 de zile-amendă, respectiv cu închisoare de până la 6 luni ori cu amendă de până la 360 de zile-amendă atunci când fapta este săvârșită exclusiv pentru uz personal. Legea organizează însă un mecanism de tipul *"terapie în loc de pedeapsă"*: autoritatea care află de faptă o comunică autorității sanitare în locul plângerii penale, poliția raportează totodată procurorului, iar procurorul este obligat să renunțe *provizoriu* la urmărire pentru un termen de probă de 1-2 ani, după obținerea, de regulă, a avizului unei instituții medicale a justiției ori, în lipsa acesteia, al autorității districtuale în calitate de autoritate sanitară, condiționat, dacă este necesar, de acceptarea unei măsuri medicale, inclusiv a internării de până la 6 luni.⁶⁰ Deci, cadrul penal se păstrează, iar tratamentul devine pârghie.

În Belgia, potrivit redactării în vigoare de la 01.09.2026, deținerea de Cannabis pentru uz personal, inclusiv importul, fără circumstanțe agravante, este **infracțiune** de nivel 1, sancționată cu amendă penală de 200 de euro pentru prima infracțiune, de cel mult 400 de euro în caz de recidivă în anul care urmează primei condamnări și de cel mult 800 de euro în caz de nouă recidivă în anul care urmează celei de-a doua condamnări, iar aceleași fapte săvârșite în penitenciare, instituții de protecție a tineretului, școli, pe drumul public ori în orice loc accesibil publicului constituie infracțiune de nivel 2, pedepsită inclusiv cu închisoare de la 6 luni la 3 ani. Pentru celelalte droguri, deținerea se pedepsește cu închisoare de peste 3 ani până la 5 ani, pedeapsă care, în cazul circumstanțelor atenuante, poate fi înlocuită cu una de nivel 2 sau 1.⁶¹ *Ministrul belgian al justiției a reafirmat, la 26.03.2026, cu trimitere la acordul de guvernare, că Guvernul nu va lua nicio inițiativă de legalizare a drogurilor.*⁶²

Țările de Jos, analizate la pct.3.2, interzic de asemenea deținerea, toleranța fiind o decizie a procurorului, legată de praguri publicate.

Dintre statele percepute drept permissive, niciunul nu a ales, așadar, soluția proiectului: toate păstrează fie caracterul penal al faptei, fie praguri cantitative stricte, fie restrângerea sancțiunii administrative la spațiul public, fie legătura dintre renunțarea la sancțiune și tratament.

IV. Expunerea de motive: date folosite în afara obiectului, contradicții și inexactități

Expunerea de motive are 69 de pagini și 183 de note, dar volumul acesteia nu suplinește rigoarea. **Concluziile esențiale din expunerea de motive sunt infirmate de propriile tabele.**

⁵⁸ Misuse of Drugs Act 1971, s.5(2), Schedule 2, Part II, și Schedule 4 [56]; expunerea de motive, pct.3.1, p.27.

⁵⁹ Legea organică nr.4/2015, art.36 pct.16, art.39 alin.(1), art.54 alin.(3) lit. a) și dispoziția adițională a cincea [54].

⁶⁰ Suchtmittelgesetz (SMG), art.13, 27 și 35 [55].

⁶¹ Legea din 24.02.1921, art.2bis § 1 și art.2ter [32]; Decretul regal din 06.09.2017, art.61 § 2 [33]; Codul penal belgian 2024, art.36 [34].

⁶² Răspunsul ministrului justiției din 26.03.2026 [36].

ROMÂNIA
MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LÂNGĂ
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism
STRUCTURA CENTRALĂ

Str. Sf. Vineri nr. 33, Sector 3, București
Telefon: 0214123218, Fax: 0213111471, Email: contact@diicot.ro
Cod operator 16051

- a) Tabelul 2 din anexa expunerii de motive⁶³ arată că, în 2025, din 520 de condamnări definitive pentru art.4, 88 au fost cu executare în detenție, 135 cu amendă penală, 172 cu suspendarea executării pedepsei sub supraveghere și 125 cu amânarea aplicării pedepsei.

Peste 83% dintre soluții (432 din 520) au fost, așadar, neprivative de libertate. Rezumatul expunerii vorbește însă despre *"penitenciarele în care acești consumatori sunt trimiși"*⁶⁴, sugerând o regulă acolo unde datele arată o excepție.

- b) Rezumatul invocă ponderea deținuților pentru infracțiuni la regimul drogurilor (2.457 din 25.424 la 31.12.2025) și un cost al încarcerării *"estimat în prezent la circa 11 milioane de euro anual"*, prezentat printre beneficiile reformei.

Secțiunea a 4-a a aceleiași expuneri recunoaște însă că cei 2.457 de deținuți privesc *"toate articolele Legii nr.143/2000 și ale Legii nr.194/2011"*, că suma de 11 milioane de euro *"nu reprezintă însă o economie realizabilă integral prin acest proiect"*⁶⁵ și că populația aflată în detenție pentru art.4 este *"de ordinul a 100-150 de persoane"*, cu un cost de aproximativ 450.000-700.000 de euro pe an. Beneficiul real, calculat de inițiatori înșiși, reprezintă între circa 4% și 6,4% din cifra afișată în rezumat. *Raportată la cele 25.424 de persoane custodiate, populația vizată reprezintă sub 0,6%, astfel încât argumentul degrevării penitenciarelor și al executării hotărârii-pilot Rezmiveș și alții c. României*⁶⁶ nu are suport.

- c) Rezumatul afirmă, cu privire la cheltuielile Poliției Române pentru activitățile legate de substanțele psihoactive, că acestea *"au crescut de peste 7 ori în 5 ani, până la 271,3 milioane lei în 2024"*.

Expunerea însăși precizează (pct.2.1.5) că din această sumă 143,8 milioane lei, adică 53%, reprezintă active nefinanciare, componenta de investiții, deci o cheltuială punctuală, iar titlul tabelului din anexă (Tabelul 8) arată că sumele privesc *"activități de reducerea ofertei de droguri"*⁶⁷, adică exact combaterea traficului pe care proiectul pretinde că vrea să o întărească. Raportul de *"51 de lei pentru represiune la fiecare leu alocat programelor de asistență"* compară, la rândul său, un buget care include investiții cu doar două programe naționale de asistență.

- d) Comparația dintre consumatorii aflați în centrele de arest ale poliției pentru art.4 și beneficiarii tratamentului substitutiv cu Metadonă (pct.2.1.5) este nepertinentă: *tratamentul cu Metadonă se adresează exclusiv dependenței de Opioid, în timp ce art.4 privește toate drogurile, inclusiv Cannabis-ul, categoria cu cele mai multe capturi (pct.2.1.5).*

La fel, comparația dintre cele 1.106 persoane arestate preventiv în 2025 și cele 1.686 aflate în tratament substitutiv folosește un număr de arestări care privește ansamblul infracțiunilor din Legea nr.143/2000, inclusiv traficul (Tabelul 7)⁶⁸.

- e) Datele privind persoanele conduse la sediul poliției fără mandat (6.531 în 2025, dintre care 476 minori), invocate în rezumat ca expresie a *"amprentei administrativ-polițienești"*, privesc, potrivit chiar titlului Tabelului 6⁶⁹, persoane conduse *"ca urmare a depistării unor*

⁶³ Anexa la expunerea de motive, Tabelul 2, p.40. Calcul: 88 + 135 + 172 + 125 = 520; 135 + 172 + 125 = 432; 432 / 520 = 83,08%.

⁶⁴ Expunerea de motive, Rezumat, p.1.

⁶⁵ Expunerea de motive, Rezumat, p.1 și p.4; Secțiunea a 4-a, pct.(1), p.29. Calcul: 450.000 / 11.000.000 = 4,1%; 700.000 / 11.000.000 = 6,4%; 150 / 25.424 = 0,59%.

⁶⁶ CEDO, Rezmiveș și alții c. României [28].

⁶⁷ Expunerea de motive, Rezumat, p.2; pct.2.1.5, p.18; anexa, Tabelul 8, p.47. Calcul: 143,8 / 271,3 = 53%; 271,3 / 5,33 = 50,9.

⁶⁸ Expunerea de motive, pct.2.1.5, p.17-18 (inclusiv structura capturilor din 2023, din care 3.214 de Cannabis din totalul de 6.860); anexa, Tabelul 7, p.46.

⁶⁹ Expunerea de motive, Rezumat, p.1; pct.2.1.5, p.18; anexa, Tabelul 6, p.45.

R O M Â N I A
MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LÂNGĂ
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism
STRUCTURA CENTRALĂ

Str. Sf. Vineri nr. 33, Sector 3, București
Telefon: 0214123218, Fax: 0213111471, Email: contact@diicot.ro
Cod operator 16051

substanțe susceptibile de a avea efect psihoactiv”, fără distincție între drogurile din tabelele-anexă și produsele care intră sub incidența Legii nr.194/2011, pe care proiectul nu le atinge.

Măsura nu dispăre, oricum, în regimul propus, constatarea contravenției presupunând tot legitimarea și controlul persoanei (pct.5.1.4).

- f) Ponderea de aproximativ 80% consumatori provine din date ale Agenției Naționale Antidrog pentru anul 2021 și din structura capturilor (5.415 din 6.860 de capturi sub 5 grame ori sub 250 de comprimate, în 2023).

Numărul capturilor nu este numărul cauzelor ori al persoanelor, iar cifra de 37.419 cauze D.I.I.C.O.T. din 2025 reprezintă cauzele de soluționat în cursul anului, adică 20.982 de cauze rămase din anii anteriori și 16.437 de cauze nou înregistrate, care au ca obiect, potrivit Raportului de activitate, *”infracțiuni din sfera traficului ilicit de droguri”*⁷⁰, fără o defalcare pe infracțiuni. *Raportul precizează, de asemenea, că numărul cauzelor privind infracțiunile prevăzute de Legea nr.143/2000, de Legea nr.194/2011 și de Legea nr.142/2018 este în creștere față de 2024, ceea ce arată că cifra globală le cuprinde pe toate. În consecință, afirmația că ”zeci de mii de dosare” ar ieși din sistem nu este demonstrată.*

- g) Propriile date ale inițiatorilor arată că sistemul actual filtrează deja masiv cauzele privind consumatorii.

Potrivit expunerii (pct.2.1.5), în 2021 au fost cercetate penal peste 10.000 de persoane pentru infracțiuni la regimul drogurilor, dintre care aproximativ 80% consumatori, iar în același an au fost pronunțate 354 de condamnări definitive pentru art.4 (Tabelul 1)⁷¹. Chiar fără a fi vorba de același grup de persoane, ordinul de mărime este concludent: *sub 5% dintre consumatorii cercetați ajung la o condamnare, ceea ce arată că mecanismele existente de filtrare și de individualizare (renunțarea la urmărirea penală, renunțarea la aplicarea pedepsei, amânarea aplicării pedepsei) operează deja pe scară largă.*

- h) **Invocarea art.3 paragraful 2 din Convenția din 1988 pentru justificarea sancționării contravenționale a importului este greșită (pct.3.4), iar invocarea modelului portughez este selectivă, întrucât proiectul nu preia nici pragul cantitativ, nici comisiile din sistemul de sănătate, nici condiționarea sancțiunii de tratament (pct.3.1 și 3.7).**
- i) Expunerea de motive afirmă că *”Rechtbank Amsterdam a refuzat executarea mandatului european de arestare”* și că instanțe din alte state membre *”refuză să predea României persoane condamnate”*.

Afirmația este inexactă. Instanța olandeză nu a refuzat predarea, ci a sesizat Curtea de Justiție cu o cerere de decizie preliminară (cauza C-583/24, Tagu, înregistrată la 05.09.2024), care, potrivit InfoCuria, este pendinte, concluziile avocatului general fiind prezentate la 22.01.2026, iar pronunțarea este programată la 03.11.2026⁷².

- j) **Expunerea de motive (pct.2.3) prezintă experiența statului american Oregon (Măsura 110) ca pe un model nedrept criticat, fără a menționa că legiitorul din Oregon a reîncredințat deținerea de droguri prin House Bill 4002, semnat la 01.04.2024, dispozițiile privind reîncredințarea deținerii fiind aplicabile de la 01.09.2024⁷³, după circa trei ani și jumătate de aplicare. Tot astfel, programul-pilot de dezincriminare din provincia**

⁷⁰ Raportul de activitate al D.I.I.C.O.T. pentru anul 2025, pct.3.1.4, p.34, și p.36 [5]; datele pentru anul 2021 provin din rapoartele naționale ale Agenției Naționale Antidrog, citate de inițiatori (pct.2.1.5, p.16).

⁷¹ Expunerea de motive, pct.2.1.5, p.16; anexa, Tabelul 1, p.38. Calcul: 80% din 10.000 = 8.000; 354 / 8.000 = 4,4%.

⁷² InfoCuria, fișa cauzei C-583/24 [29]. Afirmațiile inexacte se găsesc în expunerea de motive, Rezumat, p.2, și pct.2.1.6, p.21.

⁷³ Oregon House Bill 4002 (2024) [72]; Oregon Public Broadcasting, 01.04.2024 [73].

ROMÂNIA
MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LÂNGĂ
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism
STRUCTURA CENTRALĂ

Str. Sf. Vineri nr. 33, Sector 3, București
Telefon: 0214123218, Fax: 0213111471, Email: contact@diicot.ro
Cod operator 16051

canadiană Columbia Britanică a încetat la 31.01.2026, provincia renunțând la prelungirea derogării⁷⁴.

Omisiunea acestor reveniri dintr-o analiză comparată atât de extinsă nu este neutră.

- k) Din faptul că peste 95% dintre misiunile echipelor canine ale Poliției Române nu s-au soldat cu semnalări pozitive, expunerea de motive deduce *"eșecul evident al acestei abordări"* (Rezumat)⁷⁵.

Absența unei semnalări într-o misiune de control nu este, prin ea însăși, un eșec, iar *datele nu au nicio legătură cu regimul juridic al consumului propriu, pe care proiectul îl modifică*.

- l) Secțiunea a 4-a a expunerii de motive recunoaște că implementarea presupune costuri de organizare a procedurii contravenționale, de evaluare și asistență, precum și de autorizare, dotare, personal și instruire pentru spațiile de consum supravegheat, iar cu privire la acestea din urmă arată că *"aceste costuri trebuie fundamentate în etapa de implementare"*⁷⁶.

Proiectul este, așadar, lipsit de evaluarea impactului financiar asupra bugetului general consolidat pe termen scurt și pe 5 ani, cerută de art.31 alin.(1) lit. c) din Legea nr.24/2000 și de fișa financiară prevăzută de art.15 alin.(1) și (2) din Legea nr.500/2002⁷⁷.

Întrucât inițiativa are implicații asupra bugetului de stat atât pe latura cheltuielilor, cât și prin afectarea veniturilor din amenzi - art.23 alin.(8), solicitarea informării Guvernului este obligatorie în măsura în care inițiativa implică modificarea prevederilor bugetului de stat (art.111 alin.(1) teza a doua din Constituție), iar nicio cheltuială bugetară nu poate fi aprobată fără stabilirea sursei de finanțare (art.138 alin.(5) din Constituție⁷⁸).

- m) Secțiunea a 6-a, dedicată consultărilor, enumeră pozițiile unei asociații profesionale a medicilor psihiatri, analizele unei fundații (Friedrich-Ebert-Stiftung)⁷⁹, rapoarte ale unor agenții și literatura științifică, *dar nu menționează consultarea niciuneia dintre instituțiile cărora proiectul le atribuie aplicarea: Poliția Română și laboratoarele sale, Ministerul Sănătății, Ministerul Public, instanțele*.

Cerința art.31 alin.(1) lit. e) din Legea nr.24/2000 (consultările derulate, organizațiile și specialiștii consultați, esența recomandărilor primite) nu este îndeplinită pentru niciuna dintre autoritățile care ar trebui să pună legea în executare.

V. Incoerențe de tehnică legislativă

Art.21¹ alin.(3) atribuie competența de sancționare *"formațiunilor specializate"* ale Poliției Române fără a le identifica și fără trimitere la actul care le stabilește, ceea ce lasă nedeterminat organul competent, element esențial pentru legalitatea procesului-verbal.

Noul art.5 alin.(2) lit. b) trimite, în cuprinsul Legii nr.143/2000, la *"art.1 lit. i) din Legea nr.143/2000"*, în loc de *"prezenta lege"*.

Sunt nesocotite exigențele de claritate și de integrare organică în sistemul legislației (art.8 alin.(4), art.13 lit. a) și art.36 alin.(1) din Legea nr.24/2000).

⁷⁴ BC Centre on Substance Use, 15.01.2026 [85]; Government of British Columbia [86].

⁷⁵ Expunerea de motive, Rezumat, p.2.

⁷⁶ Expunerea de motive, Secțiunea a 4-a, pct.(4), p.30.

⁷⁷ Legea nr.500/2002 [13].

⁷⁸ Constituția României, republicată [6].

⁷⁹ Expunerea de motive, Secțiunea a 6-a, p.37.

R O M Â N I A
MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LÂNGĂ
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism
STRUCTURA CENTRALĂ

Str. Sf. Vineri nr. 33, Sector 3, București
Telefon: 0214123218, Fax: 0213111471, Email: contact@diicot.ro
Cod operator 16051

Noul art.23 alin.(8) prevede că sumele provenite din amenzile aplicate pentru noile contravenții se fac venit la bugetul de stat. Potrivit art.8 alin.(4) din O.G. nr.2/2001, sumele provenite din amenzile aplicate persoanelor fizice se fac venit integral la bugetele locale ale unității administrativ-teritoriale în care contravenientul își are domiciliul.

Proiectul instituie, așadar, o derogare de la regula generală fără să o declare ca atare, deși art.8 alin.(3) din Legea nr.24/2000 cere ca dispozițiile derogatorii să rezulte expres din redactarea normei. Expunerea de motive (secțiunea a 4-a) nu menționează nici derogarea, nici efectul ei asupra veniturilor bugetelor locale.

Aceeași normă afectează veniturile din amenzi unei destinații anume (finanțarea programelor de prevenire și asistență), deși art.8 alin.(2) din Legea nr.500/2002⁸⁰ interzice afectarea directă a veniturilor bugetare unei cheltuieli anume, cu excepția donațiilor și sponsorizărilor, fără ca proiectul să declare nici această derogare.

VI. Problema reală și soluția corectă

Problema disproporției pentru introducerea în țară a unor cantități mici, destinate exclusiv consumului propriu, este reală. Minimul special de 5 ani (droguri de risc), respectiv de 10 ani (droguri de mare risc), cumulat cu interdicția suspendării sub supraveghere introdusă prin art.15¹ (Legea nr.58/2024) pentru art.3 alin.(2), *restrânge sever instrumentele de individualizare la circumstanțele atenuante și la cauzele legale de reducere a pedepsei, iar pentru drogurile de mare risc exclude suspendarea executării.*⁸¹

Problema este pendinte la Curtea de Justiție a Uniunii Europene în cauza C-583/24 (Tagu), sesizată de Rechtbank Amsterdam la 05.09.2024 în procedura de executare a unui mandat european de arestare emis de Judecătoria Constanța pentru o pedeapsă definitivă de 7 ani (Curtea de Apel Constanța, 20.12.2023), aplicată pentru introducerea în țară a 3 grame de Cannabis și a 4 comprimate de MDMA, destinate, potrivit constatării instanței olandeze, uzului propriu și, în orice caz, deținute fără intenția de a fi comercializate (concluziile avocatului general, pct.13-16).

În concluziile prezentate la 22.01.2026, avocatul general Richard de la Tour propune ca autoritatea de executare să poată refuza predarea numai excepțional, dacă sunt îndeplinite cumulativ două condiții:

- există elemente obiective, fiabile, precise și actualizate în mod corespunzător care atestă deficiențe sistemice sau generalizate ori deficiențe care afectează un grup identificabil în mod obiectiv de persoane din care face parte persoana în cauză, în aplicarea principiului proporționalității pedepselor, constând în norme care privesc instanțele, pentru anumite categorii de infracțiuni, de posibilitatea individualizării pedepsei;
- în concret, există motive serioase și întemeiate de a crede că persoana, întrucât pedeapsa pronunțată depășește în mod evident și cu un grad de severitate extremă ceea ce este necesar pentru sancționarea infracțiunii, va fi expusă în mod vădit unui asemenea risc în cazul predării (pct.86)⁸².

Remediul adecvat este, așadar, restabilirea posibilității de individualizare a pedepsei, iar nu scoaterea faptei din sfera penală.

⁸⁰ Legea nr.500/2002, art.8 alin.(2) [13].

⁸¹ Legea nr.143/2000, art.15¹ [7], introdus prin Legea nr.58/2024 [8].

⁸² Concluziile avocatului general în cauza C-583/24, Tagu, pct.86 [30].

R O M Â N I A
MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LÂNGĂ
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism
STRUCTURA CENTRALĂ

Str. Sf. Vineri nr. 33, Sector 3, București
Telefon: 0214123218, Fax: 0213111471, Email: contact@diicot.ro
Cod operator 16051

VII. Concluzie

Pentru considerentele expuse, propunerea legislativă înregistrată la Senat sub nr.B544/2026 nu poate fi susținută și se impune respingerea acesteia.

Aceasta nu reduce traficul de droguri, ci oferă noi apărări traficantilor; nu tratează consumatorul, ci îl lasă în afara oricărui circuit terapeutic; nu degreveză sistemul judiciar, ci mută aceeași muncă pe aceleași structuri, printr-o procedură mai complicată; nu respectă obligațiile internaționale ale României și se sprijină pe o fundamentare contrazisă de propriile anexe.

